

عنوان مقاله:

مبانی فلسفی و روان شناختی تعلیم و تربیت: بررسی تطبیقی دیدگاه های سهروردی و هوسرل

محل انتشار:

پژوهش نامه مبانی تعلیم و تربیت، دوره 1، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

خسرو باقری نوع پرست - استاد دانشگاه تهران

محمد زهیر باقری نوع پرست - دانشجوی دکتری فلسفه، دانشگاه وین

خلاصه مقاله:

اصول و روش هایی که در تعلیم و تربیت مورد استفاده قرار می گیرند، از مبانی مختلفی سرچشمه می گیرند. هدف این مقاله آن است که مبانی فلسفی و روان شناختی تعلیم و تربیت، بر اساس دو دیدگاه مشابه در شرق و غرب مورد بررسی قرار گیرد: فلسفه اشراقی شهاب الدین سهروردی و فلسفه پدیدار شناختی ادمونند هوسرل. سوال های پژوهش ناظر به تعیین مبانی فلسفی و روان شناختی تعلیم و تربیت از دیدگاه هر دو فیلسوف و مقایسه آنها از حیث مشابهت و تفاوت هاست. در مبنای فلسفی هوسرل، پدیدارشناسی جایگاه اساسی دارد و در آن دو گام اساسی مطرح است. در مرحله نخست، تاکید بر توصیف تجربه های آدمی و در مرحله دوم، نظر بر کاهش دادن تجربه های زیسته است. در مبنای روان شناختی، به جای درون بینی تاکید بر تامل است. در مبنای فلسفی و معرفت شناختی سهروردی، علم حضوری جایگاه ویژه دارد. در مبنای روان شناختی، درون بینی از اهمیت به سزایی برخوردار است. در مقایسه سهروردی و هوسرل این نکته قابل توجه است که هر دو فیلسوف به نحو اساسی تحت تاثیر افلاطون قرار دارند و هر دو از عینیت گرایی دور می شوند. در خصوص تفاوت ها باید اشاره کرد که در معرفت شناسی، هوسرل در حیطه علم حصولی و سهروردی در عرصه علم حضوری سخن می گوید. در مبنای روان شناختی، هوسرل بر تامل و سهروردی بر درون بینی تاکید می ورزند. چنین مبناهایی، تعلیم و تربیت در دیدگاه هر دو فیلسوف را به سوی نوعی شهودگرایی سوق خواهد داد.

کلمات کلیدی:

پدیدار شناسی، علم حضوری، روان شناسی اشراقی، روان شناسی پدیدار شناسی، مبانی تربیتی اشراقی، پدیدار شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664343>

